

Schimb
priviri

Victoria ANGHELESCU

Până în 21 septembrie, la Galeria Galateca de la Biblioteca Centrală Universitară este deschisă expoziția Emil Ciocoiu - Pictor printre stele. Parte a Raiffeisen Art Proiect

Modernitate în afara modernității

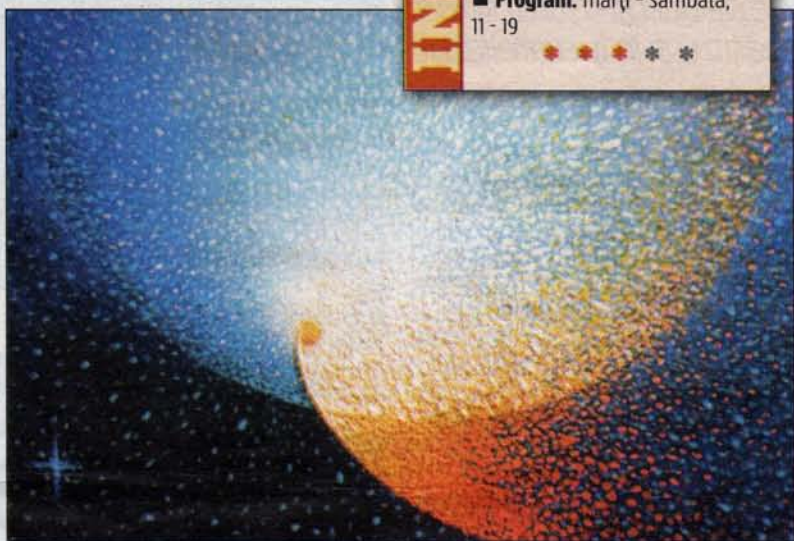
Emil Ciocoiu s-a născut în 1948, iar în 1980 s-a stabilit în Germania.

Până în 1996, expozițiile sale personale s-au deschis la Paris sau la Aachen. Muzeul Național de Artă din București i-a organizat, în 1996, o importantă expoziție personală. Publicul bucureștean putea să cunoască acum opera unui artist cu o evoluție interesantă, de la compozițiile cu amestec de realism și cubism (portrete, scene istorice) din primii ani de după terminarea facultății, de la peisajele de atunci, mărturisind succesiunea grigoresciană, uneori până la pastişă ("Singur pe plajă", 1975) până la lucrările actuale, realizate de cele mai multe ori în tehnică pointillistă.

Subiectul operelor lui Emil Ciocoiu, indiferent de titlul lucrării, este lumina. Lumina care scaldă arhitecturile, ca în fațada bisericii Notre-Dame din Paris, care dizolvă zidurile palatelor de pe Canal Grande sau mișcă, neverosimil, o natură statică cu lămâi, de exemplu.

Balcicul visat

Expoziția de la Galateca prezintă lucrări diferite, aproape toate realizate în ultimul an. Două direcții majore se pot identifica. Una este cea a simbolismului cu substrat filosofic, ca în "Nașterea luminii", de exemplu, ori "...și lumina învinse întunericul". Cea de a doua este urmarea descoperirii de către artist a locului magic al picturii românești, Balcicul. "Maci la Balcic", "Balcic - răsărit de soare în parcul Reginei Maria", "Grădină la Balcic", "Balcic - panoramă", "Balcicul noaptea" ... Este interesant modul în care, folosind alte procedee tehnice, artistul reușește să reitereze lumi-

„Nașterea luminii”, 2007-2008, ulei pe pânză

na, căldura, exotismul descoperit de pictorii interbelici. Peisajul de noapte de la Balcic nu este singurul joc de lumină și întuneric din creația lui Ciocoiu. Izbușnirea de culoare în marea de albastru, modulată cu verde, al nopții și al mării, este poate cea mai relevantă dovadă a fascinației luminii asupra acestui artist, fascinație datorată mai curând peisajelor dobrogene decât imaginilor mediteraneene.

Căldura senzuală a luminii

Sunt expuse acum la București 40 de lucrări. Multe? Puține? Suficiente pentru a creiona un portret al autorului lor. Emil Ciocoiu se relevă un artist sensibil, senzual, pentru care "învelișul" lumii, chiar sublimat prin tehnica picturală rămâne de extremă importanță. Culorile sunt calde, incendiare, de multe ori. Lumina este solară și intră în substanța oricărui obiect sau peisaj, în cursul oricărei meditații asupra lu-

mii. Și meditațiile asupra lumii există, mai mult sau mai puțin declarat, în creația lui. Conforme cu structura autorului lor, aceste meditații sunt întotdeauna faste. În lupta construcției cu haosul, prima câștigă întotdeauna și nu numai în construcția lucrării. Sunt aceste picturi un vis despre frumusețe, despre căldură, despre ordine, despre creștere. O lume văzută parcă din turnul de fildeş al artistului. Un vis devenit realitate palpabilă grație pigmentului, direcției pensulei, punctului mai plat sau mai reliefat de culoare. În prefața impresionantului (prin conținut și condiții grafice și tipografice) album semnat de Marius Țița, artistul declară: "Într-o zi toridă din vara anului 1989 mă aflam la Ierusalim. (...) De atunci încolo, mă tot gândesc, pictând, la o lume fără ziduri, lume în care oamenii sunt frați și trăiesc în pace cu ei și cu Dumnezeu, în iubire".

Expoziția aniversară de la Galateca atestă declarația artistului.

INFO

- **Expoziția:** Emil Ciocoiu - Un pictor printre stele
- **La:** Galeria Galateca
- **Program:** marți - sâmbătă, 11 - 19

